

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Unią Europejską a Republiką Dżibuti w sprawie statusu sił dowodzonych przez Unię Europejską w Republice Dżibuti w ramach operacji wojskowej Unii Europejskiej Atalanta

UNIA EUROPEJSKA (UE),

z jednej strony, oraz

REPUBLIKA DŻIBUTI, zwana dalej „państwem przyjmującym”,

z drugiej strony,

razem zwane dalej „Stronami”,

zaniepokojone nasileniem aktów piractwa i rozboju z bronią w rękę stosowanych wobec statków przewożących pomoc humanitarną oraz statków pływających wzdłuż wybrzeży Somalii,

UWZGLĘDNIAJĄC:

- rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 1814 (2008), 1838 (2008) oraz 1846 (2008),
- pismo Republiki Dżibuti z dnia 1 grudnia 2008 r., w którym zgadza się ona w szczególności na obecność jednostek sił morskich UE na swoim terytorium,
- wspólne działanie Rady Unii Europejskiej 2008/851/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (operacja „Atalanta”),
- fakt, że umowa ta nie będzie miała wpływu na prawa ani obowiązki Stron wynikające z umów międzynarodowych ani innych instrumentów ustanawiających międzynarodowe sądy i trybunały, w tym ze Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Zakres stosowania i definicje**

1. Postanowienia niniejszej Umowy stosuje się do sił dowodzonych przez Unię Europejską oraz do ich personelu.
2. Niniejsza Umowa ma zastosowanie wyłącznie na terytorium państwa przyjmującego, w tym na jego wodach wewnętrznych, morzu terytorialnym i przestrzeni powietrznej.
3. Do celów niniejszej Umowy:
 - a) „siły dowodzone przez Unię Europejską (EUNAVFOR)” oznaczają dowództwo wojskowe UE oraz kontyngenty narodowe biorące udział w operacji, ich okręty, statki powietrzne, wyposażenie oraz środki transportu;
 - b) „operacja” oznacza przygotowanie, ustanowienie, wykonanie i wspieranie misji wojskowej w ramach mandatu wynikającego z rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów

Zjednoczonych 1814 (2008) i 1816 (2008) oraz wszelkich kolejnych właściwych rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych i Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza podpisanej 10 grudnia 1982 roku;

- c) „dowódca operacji” oznacza dowódcę operacji;
- d) „dowódca sił UE” oznacza dowódcę w teatrze działań;
- e) „dowództwo wojskowe UE” oznacza dowództwo wojskowe oraz jego oddziały, niezależnie od ich umiejscowienia, podlegające dowódcom wojskowym UE sprawującym dowództwo lub kontrolę nad operacją;
- f) „kontyngenty narodowe” oznaczają jednostki, okręty, statki powietrzne i oddziały – w szczególności oddziały ochrony i siły wojskowe zaokrętowane na pokładzie statków handlowych – należące do państw członkowskich Unii Europejskiej oraz do innych państw biorących udział w operacji;

- g) „personel EUNAVFOR-u” oznacza personel cywilny i wojskowy przydzielony EUNAVFOR-owi, jak również personel rozmieszczony w celu przygotowania operacji oraz personel pełniący misję, jak również personel policyjny towarzyszący osobom ujętym przez EUNAVFOR, z ramienia państwa wysyłającego lub instytucji UE w ramach operacji, który, o ile niniejsza Umowa nie stanowi inaczej, znajduje się na terytorium państwa przyjmującego, z wyjątkiem personelu miejscowego oraz personelu zatrudnionego przez międzynarodowych dostawców sprzętu i usług;
- h) „personel miejscowy” oznacza personel posiadający obywatelstwo państwa przyjmującego lub ma w nim stałe miejsce pobytu;
- i) „obiekty” oznaczają wszelkie pomieszczenia, mieszkania oraz tereny niezbędne EUNAVFOR-owi i personelowi EUNAVFOR-u;
- j) „państwo wysyłające” oznacza państwo włączające swój kontyngent narodowy do EUNAVFOR-u;
- k) „wody” oznaczają wody wewnętrzne i morze terytorialne państwa przyjmującego oraz przestrzeń powietrzną ponad tymi wodami;
- l) „korespondencja służbowa” oznacza wszelką korespondencję związaną z operacją i jej funkcjami.

Artykuł 2

Przepisy ogólne

1. EUNAVFOR i jego personel przestrzegają praw i przepisów państwa przyjmującego i powstrzymują się od wszelkich działań lub działalności niezgodnych z celami operacji.
2. EUNAVFOR z wyprzedzeniem i regularnie informuje rząd państwa przyjmującego o liczbie swego personelu wjeżdżającego na terytorium państwa przyjmującego, przejeżdżającego przez to terytorium lub przebywającego na nim, jak również dane identyfikacyjne okrętów, statków powietrznych i jednostek działających na wodach państw przyjmującego i o okrętach zawijających do portów państwa przyjmującego.

Artykuł 3

Identyfikacja

1. Personel EUNAVFOR-u obecny na terytorium lądowym państwa przyjmującego musi zawsze mieć przy sobie paszport lub wojskowy dowód tożsamości.
2. Pojazdy, statki powietrzne, okręty i inne środki transportu EUNAVFOR-u posiadają wyraźne oznaczenia identyfikacyjne lub tablice rejestracyjne sił EUNAVFOR-u, o których z wyprzedzeniem informowane są właściwe organy państwa przyjmującego.
3. EUNAVFOR ma prawo umieszczać flagę Unii Europejskiej oraz oznaczenia, takie jak insygnia wojskowe, tytuły i symbole

oficjalne, na swych obiektach, pojazdach i innych środkach transportu. Mundury personelu EUNAVFOR-u oznakowane są widocznym emblematem EUNAVFOR-u. Flagi narodowe lub oznaczenia poszczególnych kontyngentów narodowych biorących udział w operacji mogą być umieszczane na obiektach sił EUNAVFOR-u, na ich pojazdach i innych środkach transportu oraz mundurach, zgodnie z decyzją dowódcy sił UE.

Artykuł 4

Przekraczanie granic i poruszanie się w obrębie terytorium państwa przyjmującego

1. Personel EUNAVFOR-u ma wstęp na terytorium lądowe państwa przyjmującego wyłącznie po przedstawieniu aktualnego paszportu lub, w przypadku pierwszego wjazdu, z wyłączeniem załóg okrętów i statków powietrznych EUNAVFOR-u, indywidualnego lub zbiorowego rozkazu wyjazdu wydanego przez EUNAVFOR. Personel EUNAVFOR-u nie podlega kontroli imigracyjnej ani celnej podczas wjazdu, wyjazdu lub pobytu na terytorium państwa przyjmującego. Załogi okrętów i statków powietrznych EUNAVFOR-u nie podlegają przepisom wizowym.

2. Personel EUNAVFOR-u nie podlega przepisom państwa przyjmującego w zakresie rejestracji i kontroli cudzoziemców, jednak nie nabywa on żadnych praw do stałego pobytu lub zamieszkania na terytorium państwa przyjmującego.

3. Po wkroczeniu EUNAVFOR-u na terytorium państwa przyjmującego państwo to otrzymuje w celach informacyjnych ogólny wykaz zasobów EUNAVFOR-u. Zasoby te posiadają oznaczenia identyfikacyjne EUNAVFOR-u. EUNAVFOR jest zwolniony z przedstawiania wszelkich innych dokumentów celnych i z wszelkich inspekcji.

4. Personel EUNAVFOR-u może kierować pojazdami silnikowymi, pilotować okręty i statki powietrzne na terytorium państwa przyjmującego pod warunkiem posiadania odpowiednio ważnych krajowych, międzynarodowych lub wojskowych praw jazdy, uprawnień kapitańskich lub licencji pilota wystawionych przez jedno z państw wysyłających.

5. Do celów operacji państwo przyjmujące przyznaje EUNAVFOR-owi i personelowi EUNAVFOR-u swobodę poruszania się i podróżowania w obrębie swojego terytorium, w tym także swoich wód i przestrzeni powietrznej. Swoboda poruszania się w obrębie morza terytorialnego państwa przyjmującego obejmuje postój i kotwiczenie.

6. Do celów operacji EUNAVFOR może przebywać na wodach państwa przyjmującego w trakcie startu, lądowania lub przyjmowania na pokład jakiegokolwiek statku powietrznego lub urządzenia wojskowego.

7. Do celów operacji EUNAVFOR oraz wszelkie wycarterowane przez niego środki transportu mogą korzystać z dróg publicznych, mostów, promów, lotnisk i portów bez uiszczania podatków i podobnych należności. EUNAVFOR nie jest zwolniony z opłat za usługi zamówione i wykonane.

Artykuł 5

Przywileje i immunitety przyznane EUNAVFOR-owi przez państwo przyjmujące

1. Obiekty EUNAVFOR-u oraz jego okręty i statki powietrzne są nietykalne. Niemniej jednak funkcjonariusze państwa przyjmującego mogą do nich wkraczać po uzyskaniu zgody dowódcy sił UE.
2. EUNAVFOR, jego mienie i zasoby objęte są immunitetem jurysdykcyjnym, niezależnie od tego, gdzie i w czym posiadaniu się znajdują.
3. Obiekty EUNAVFOR-u, ich wyposażenie i inne przedmioty, które się w nich znajdują, oraz środki transportu EUNAVFOR-u nie podlegają rewizji, rekwizycji, zajęciu ani egzekucji.
4. Archiwa i dokumenty EUNAVFOR-u są nietykalne zawsze i niezależnie od tego, gdzie się znajdują.
5. Korespondencja służbowa EUNAVFOR-u jest nietykalna.
6. Państwo przyjmujące zezwala na przywóz artykułów przeznaczonych dla operacji i zwalnia je z wszelkich ceł, podatków i podobnych należności innych niż należności za przechowywanie, przewóz i inne świadczone usługi.
7. W odniesieniu do nabywanych i przywożonych towarów, świadczonych usług oraz obiektów wykorzystywanych do celów operacji, EUNAVFOR zwolniony jest z wszelkich opłat krajowych, regionalnych i lokalnych, podatków i należności o podobnym charakterze. EUNAVFOR nie podlega zwolnieniu z opłat, podatków ani należności stanowiących zapłatę za świadczone usługi.

Artykuł 6

Przywileje i immunitety przyznane personelowi EUNAVFOR-u przez państwo przyjmujące

1. Personel EUNAVFOR-u nie podlega aresztowaniu ani zatrzymaniu w żadnej formie. W przypadku gdy organ policyjny państwa przyjmującego stwierdzi popełnienie poważnego przestępstwa lub wykroczenia na drodze publicznej, organ ten jest upoważniony, w przypadku gdy sprawca naruszył integralność fizyczną obywatela kraju przyjmującego, do zatrzymania go, aby zapewnić ochronę do przybycia właściwych władz EUNAVFOR-u.
2. Dokumenty, korespondencja i mienie personelu EUNAVFOR-u są nietykalne, z wyjątkiem przypadku przedsięwzięcia środków egzekucyjnych dozwolonych na mocy ust. 6.
3. Personel EUNAVFOR-u korzysta z immunitetu od jurysdykcji karnej państwa przyjmującego.

Państwo wysyłające lub dana instytucja UE, w zależności od przypadku, mogą zrzec się immunitetu od jurysdykcji karnej, z którego korzysta personel EUNAVFOR-u. Zrzeczenie takie powinno zawsze być w formie pisemnej.

4. Personel EUNAVFOR-u korzysta z immunitetu od jurysdykcji cywilnej i administracyjnej państwa przyjmującego w odniesieniu do wypowiedzi pisemnej, ustnej i wszystkich działań podejmowanych przez niego podczas pełnienia funkcji służbowych.

Dowódca sił UE oraz właściwy organ państwa wysyłającego lub instytucja UE są niezwłocznie informowani o każdym przypadku wytoczenia przed sądem państwa przyjmującego powództwa przeciwko personelowi EUNAVFOR-u. Przed wszczęciem postępowania sądowego dowódca sił UE oraz właściwy organ państwa wysyłającego lub instytucja UE przedkładają sądowi dokument stwierdzający, czy czyn będący przedmiotem postępowania został popełniony przez personel EUNAVFOR-u podczas pełnienia funkcji służbowych.

Jeżeli czyn ten został popełniony przez personel EUNAVFOR-u podczas pełnienia funkcji służbowych, nie wszczyna się postępowania i stosuje się przepisy art. 15. Jeżeli czyn ten nie został popełniony podczas pełnienia funkcji służbowych, można wszcząć postępowanie. Państwo przyjmujące upewnia się, czy poświadczenie dowódcy sił UE oraz właściwego organu państwa wysyłającego lub instytucji UE jest wiążące dla właściwego organu państwa przyjmującego.

Wszczęcie postępowania cywilnego przez personel EUNAVFOR-u uniemożliwia mu powoływanie się na immunitet jurysdykcyjny w stosunku do powództw wzajemnych powiązanych bezpośrednio z powództwem głównym.

5. Personel EUNAVFOR-u nie jest zobowiązany do składania zeznań w charakterze świadka.

6. W stosunku do członka personelu EUNAVFOR-u nie mogą być podjęte żadne środki egzekucyjne z wyjątkiem przypadków, w których wszczęto przeciwko niemu postępowanie cywilne niepowiązane z wykonywaniem funkcji służbowych. Mienie członka personelu EUNAVFOR-u nie podlega zajęciu w celu wykonania wyroku, postanowienia lub nakazu sądowego, jeżeli dowódca sił UE poświadczy, że jest ono niezbędne do wykonywania przez tego członka personelu EUNAVFOR-u funkcji służbowych. W postępowaniu cywilnym personel EUNAVFOR-u nie podlega ograniczeniu wolności osobistej ani innym środkom przymusu.

7. Immunitet personelu EUNAVFOR-u od jurysdykcji państwa przyjmującego nie uchyla w stosunku do niego jurysdykcji odpowiedniego państwa wysyłającego.

8. Personel EUNAVFOR-u zwolniony jest z wszelkich form opodatkowania dochodów i wynagrodzenia, wypłacanych mu przez EUNAVFOR lub państwa wysyłające, a także wszelkich innych dochodów pochodzących spoza państwa przyjmującego.

9. Państwo przyjmujące, w zgodzie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi, które może wydać, zezwala na przywóz i udziela zwolnienia z wszelkich opłat celnych, podatków i związanych z tym należności, z wyjątkiem opłat za przechowywanie, przewóz i podobne usługi, w odniesieniu do przedmiotów przeznaczonych do osobistego użytku personelu EUNAVFOR-u.

Osobisty bagaż personelu EUNAVFOR-u jest zwolniony z rewizji, chyba że istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że zawiera on przedmioty, które nie są przeznaczone do osobistego użytku personelu EUNAVFOR-u, lub przedmioty, których przywóz lub wywóz jest zabroniony przez prawodawstwo państwa przyjmującego lub podlega przepisom tego państwa w zakresie kwarantanny. W takich wypadkach rewizję przeprowadza się jedynie w obecności członka personelu EUNAVFOR-u lub upoważnionego przedstawiciela EUNAVFOR-u.

Artykuł 7

Personel miejscowy

Personel miejscowy nie korzysta z przywilejów i immunitetów. Państwo przyjmujące wykonuje jednak jurysdykcję nad tym personelem w taki sposób, aby zbytnio nie zakłócać wypełniania przez niego funkcji związanych z operacją.

Artykuł 8

Jurysdykcja karna

Właściwe organy danego państwa wysyłającego mogą w pełni sprawować na terytorium państwa przyjmującego, we współpracy z właściwymi organami tego państwa, jurysdykcję karną oraz władzę dyscyplinarną przyznaną im przez prawodawstwo tego państwa wysyłającego w stosunku do każdego członka personelu EUNAVFOR-u podlegającego temu prawodawstwu.

Artykuł 9

Mundury i broń

1. Noszenie mundurów podlega zasadom przyjętym przez dowódcę sił UE.

2. Na potrzeby operacji personel wojskowy EUNAVFOR-u, jak również personel policyjny towarzyszący osobom ujętym przez EUNAVFOR, może nosić lub przewozić broń i amunicję, pod warunkiem że jest do tego upoważniony wydanymi mu rozkazami.

Artykuł 10

Wsparcie państwa przyjmującego i zawieranie umów

1. Państwo przyjmujące zgadza się na udzielenie siłom EUNAVFOR-u, na ich prośbę, pomocy w znalezieniu odpowiednich obiektów.

2. W miarę dostępnych mu środków i możliwości państwo przyjmujące udziela pomocy w przygotowaniu, ustanowieniu, wykonaniu i wsparciu operacji.

3. Prawo właściwe dla umów zawieranych przez EUNAVFOR w państwie przyjmującym jest określone w tych umowach.

4. Umowa może przewidywać, że do sporów wynikających z jej zastosowania ma zastosowanie procedura rozstrzygnięcia sporów, o której mowa w art. 15 ust. 3 i 4.

5. Państwo przyjmujące ułatwia wykonywanie umów zawartych przez EUNAVFOR z podmiotami gospodarczymi do celów operacji.

Artykuł 11

Zmiany w obiektach

Siły EUNAVFOR-u są upoważnione do budowy lub przebudowy obiektów i wprowadzania w nich innych zmian w zależności od potrzeb operacji, za uprzednią zgodą państwa przyjmującego.

Artykuł 12

Śmierć członków personelu EUNAVFOR-u

1. Dowódca sił UE ma prawo objąć nadzór nad odesłaniem zwłok zmarłych członków personelu EUNAVFOR-u oraz ich mienia osobistego do kraju pochodzenia i podjąć w tym celu stosowne kroki.

2. Nie przeprowadza się sekcji zwłok zmarłych członków personelu EUNAVFOR-u bez zgody zainteresowanego państwa oraz obecności przedstawiciela EUNAVFOR-u lub przedstawiciela zainteresowanego państwa.

3. Państwo przyjmujące oraz EUNAVFOR współpracują w jak najpełniejszym zakresie w celu szybkiego odesłania zwłok zmarłego członka personelu EUNAVFOR-u do kraju pochodzenia.

Artykuł 13

Bezpieczeństwo EUNAVFOR-u i żandarmeria wojskowa

1. Państwo przyjmujące podejmuje wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa EUNAVFOR-u i jego personelu poza jego obiektami.

2. Na terytorium lądowym państwa przyjmującego oraz na jego wodach EUNAVFOR jest upoważniony, we współpracy z właściwymi organami państwa przyjmującego, do podejmowania kroków niezbędnych do ochrony swoich obiektów, okrętów, statków powietrznych i zasobów, jak również okrętów przez siebie chronionych, przed wszelkim atakiem lub wtargnięciem z zewnątrz.

3. Dowódca sił UE może ustanowić jednostkę żandarmerii wojskowej w celu utrzymania porządku w obiektach EUNAVFOR-u.

4. Żandarmeria wojskowa może także w porozumieniu i we współpracy z żandarmerią wojskową lub policją państwa przyjmującego podejmować działania poza tymi obiektami w celu zapewnienia porządku i dyscypliny wśród personelu EUNAVFOR-u.

5. Personel EUNAVFOR-u przejeżdżający przez terytorium Dżibuti, by towarzyszyć osobom ujętym przez EUNAVFOR, może stosować niezbędne środki przymusu bezpośredniego przeciw tym osobom.

Artykuł 14

Łączność

1. EUNAVFOR może instalować i obsługiwać nadawcze i odbiorcze stacje radiowe, jak również systemy satelitarne. EUNAVFOR współpracuje z właściwymi organami państwa przyjmującego w celu uniknięcia konfliktu w korzystaniu z właściwych częstotliwości. Państwo przyjmujące udostępnia spektrum częstotliwości zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem.

2. EUNAVFOR korzysta z prawa do nieograniczonej łączności radiowej (włącznie z satelitarnymi, ruchomymi i przenośnymi aparatami radiowymi), telefonicznej, telegraficznej, faksowej i za pomocą innych środków, jak również z prawa do instalowania urządzeń niezbędnych do utrzymywania takiej komunikacji w obiektach EUNAVFOR-u i między nimi, w tym instalowania kabli i linii naziemnych na potrzeby operacji.

3. W obrębie swoich obiektów EUNAVFOR może podjąć działania niezbędne do przekazywania poczty adresowanej do EUNAVFOR-u lub jego personelu i przez nich nadawanej.

4. Warunki zastosowania niniejszego artykułu podlegają uzgodnieniom z właściwymi władzami państwa przyjmującego.

Artykuł 15

Roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci, obrażeń ciała, szkód i strat

1. Roszczenia odszkodowawcze z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia cywilnego lub publicznego oraz roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci lub obrażeń ciała osób oraz z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia EUNAVFOR-u są zaspokajane na drodze ugody.

2. Wnioski dotyczące roszczeń są przekazywane EUNAVFOR-owi za pośrednictwem właściwych organów państwa przyjmującego w przypadku roszczeń odszkodowawczych wniesionych przez osoby prawne lub fizyczne z państwa przyjmującego, lub kierowane do właściwych organów państwa przyjmującego w przypadku roszczeń odszkodowawczych wniesionych przez EUNAVFOR.

3. Jeżeli osiągnięcie ugody jest niemożliwe, roszczenie odszkodowawcze przedkłada się komisji ds. roszczeń składającej się z jednakowej liczby przedstawicieli EUNAVFOR-u i przedstawicieli państwa przyjmującego. Ugodę osiąga się na zasadzie wspólnego porozumienia.

4. Jeśli niemożliwe jest osiągnięcie ugody w ramach komisji ds. roszczeń odszkodowawczych, spór:

- a) w przypadku roszczeń w wysokości 80 000 EUR lub poniżej tej kwoty rozstrzygany jest na drodze dyplomatycznej pomiędzy państwem przyjmującym a przedstawicielami UE;
- b) w przypadku roszczeń powyżej kwoty określonej w lit. a) jest wnoszony przed trybunał rozjemczy, którego decyzja jest wiążąca.

5. Trybunał rozjemczy składa się z trzech sędziów polubownych, z których jeden jest wyznaczany przez państwo przyjmujące, jeden przez EUNAVFOR, a trzeci wyznaczany jest wspólnie przez państwo przyjmujące i EUNAVFOR. Jeżeli jedna ze stron nie wyznaczy sędziego polubownego w terminie dwóch miesięcy lub w przypadku braku zgody pomiędzy państwem przyjmującym a EUNAVFOR co do wyznaczenia trzeciego sędziego, sędzia ten jest wyznaczany przez Sąd Najwyższy Republiki Dżibuti.

6. EUNAVFOR oraz organy administracyjne państwa przyjmującego zawierają porozumienie administracyjne w celu określenia zakresu uprawnień komisji ds. roszczeń odszkodowawczych oraz trybunału rozjemczego, procedur obowiązujących w tych organach oraz zasad wnoszenia roszczeń odszkodowawczych.

Artykuł 16

Współpraca i spory

1. Wszelkie kwestie zaistniałe w związku ze stosowaniem niniejszej Umowy są rozpatrywane wspólnie przez przedstawicieli EUNAVFOR-u oraz właściwe organy państwa przyjmującego.

2. W przypadku braku wcześniejszego rozstrzygnięcia spory dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej Umowy rozstrzygane są wyłącznie na drodze dyplomatycznej przez przedstawicieli państwa przyjmującego i przedstawicieli UE.

Artykuł 17

Inne postanowienia

1. W przypadkach gdy niniejsza Umowa odnosi się do przywilejów, immunitetów i praw EUNAVFOR-u oraz jego personelu, rząd państwa przyjmującego odpowiada za ich wprowadzenie w życie i poszanowanie przez właściwe organy lokalne państwa przyjmującego.

2. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie ma na celu ustanowienia odstępstwa ani nie może być interpretowane jako ustanawiające odstępstwo od praw, które mogą przysługiwać na mocy innych umów państwu członkowskiemu UE lub jakiegokolwiek innemu państwu wnoszącemu wkład w EUNAVFOR.

Artykuł 18

Uzgodnienia wykonawcze

Do celów niniejszej Umowy kwestie operacyjne, administracyjne, finansowe lub techniczne mogą być przedmiotem osobnych uzgodnień pomiędzy dowódcą sił UE oraz organami administracyjnymi państwa przyjmującego.

Artykuł 19

Wejście w życie i wygaśnięcie

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie z dniem jej podpisania i pozostaje w mocy przez okres dwunastu miesięcy. Ulega ona przedłużeniu na kolejne okresy trzymiesięczne w sposób dorozumiany. Każda ze stron zawiadamia drugą stronę co najmniej na miesiąc wcześniej o swoim zamiarze nieprzedłużenia niniejszej Umowy.

2. Niezależnie od ust. 1, przepisy art. 4 ust. 7, art. 5 ust. 1–3, 6 i 7, art. 6 ust. 1, 3, 4, 6, 8 i 9, art. 11 i art. 15 uznaje się za obowiązujące od dnia rozmieszczenia pierwszego członka personelu EUNAVFOR, jeśli data ta jest wcześniejsza niż data wejścia w życie niniejszej Umowy.

3. Niniejsza Umowa może być zmieniona w formie pisemnej za obopólną zgodą Stron.

4. Wygaśnięcie niniejszej Umowy nie ma wpływu na prawa ani obowiązki wynikające z wykonania niniejszej Umowy przed jej wygaśnięciem.

Sporządzono w Dżibuti, dnia 5 stycznia 2009 r. w dwóch egzemplarzach w języku francuskim.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu państwa przyjmującego
